

Mál nr. 315/2011
M
og
vátryggingafélagið X v/ frjálsrar ábyrgðartryggingar.

Bátur skemmdist er verið var að hífa hann með bílkrana upp á pall vörubifreiðar.

Gögn.

136. Málskot, móttakið 28.7.2011, ásamt fylgigögnum.

137. Bréf Vátryggingafélags Íslands hf., dags. 2.8.2011, ásamt fylgigögnum.

Málsatvik.

Hinn 28.6.2010 var unnið við að hífa trillu í eigu M upp á pall vörubifreiðarinnar A. Til verksins var notaður bílkraní á vörubifreiðinni B sem var í eigu V.

Samkvæmt því sem fram kemur í fyrirbyggjandi lögregluskýrslu um atvikið var búið að hífa trilluna upp á A og verið að koma festingum á hana. Búið var að festa band sitt hvoru megin að framan og verið að festa að aftan þegar trillunni var slakað niður. Við það valt hún á hliðina og skall barkborðshliðin á vörubílsfallinn.

Í tjónstilkynningu, sem virðist stafa frá stjórnanda bílkrans, má ráða að búið hafi verið að stilla trilluna af á palli A og setja borðastrekkjara yfir bátinn að framanverðu og verið að ganga frá bindingum að aftan. „...og ég slaka kranann úr (svo?) og tók aðra stroffuna úr örstuttu síðar rann báturinn til í bindingunni og fór á hliðina við það lagðist báturinn á hina stroffuna og skemmdist eitthvað.“

Í annarri tjónstilkynningu, sem liggur fyrir í málinu og virðist stafa frá M, kemur fram að búið hafi verið að hífa bátinn úr sjó á pall A. Áður en búið hafi verið að festa bátinn hafi stjórnandi kranans sleppt honum óbeðinn. Hafi báturinn fallið á bakborðshlið og brotnað. Síðan hafi stjórnandinn híft aftur í bátinn og brotið borðstokk og fleira.

M hefur krafist bóta úr ábyrgðartryggingu sem V hefur hjá vátryggingafélaginu X vegna bílkrans. M hefur hafnað bótaskyldu með vísan til ákvæða vátryggingarskilmála um að ábyrgðartryggingin taki ekki til tjóns sem vátryggður hefur í vörslum sínum

Álit.

Samkvæmt gr. 4.3.2 í skilmálum ábyrgðartryggingar X, sem gildir um ábyrgðartryggingu kranans, bætir vátryggingin ekki tjón vegna skemmda á munum sem „vátryggður hefur að láni, á leigu, til geymslu, sölu flutnings eða eru af öðrum ástæðum í vörslu hans. Í umrætt sinn var báturinn í böndum (stroffum) sem voru fest í kranann á B. Stjórnandi kranans stjórnaði hífingunni og það var í hans höndum hvernig farið var með bátinn meðan á hífingunni stóð. Báturinn var því í vörslum stjórnanda kranans meðan hann var hífur upp á pall A og þegar óhappið varð. Með vísan til fyrrgreinds undanþáguákvæði í skilmálum vátryggingarinnar fæst tjónið ekki bætt úr ábyrgðartryggingunni.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu V hjá X.

Reykjavík, 30. ágúst 2011.

Rúnar Guðmundsson hdl.